

ما هنگامی که نزد حاکمان خویش هستیم، سخنانی بر زبان می رانیم بر خلاف سخنانی که در غیاب آنها می گوئیم. عبدالله رضی الله عنه فرمود: «ما در دوران رسول الله صلی الله علیه وسلم این را نفاق می دانستیم».

از محمد بن زید روایت است که می گوید: عده ای از مردم به جدّش عبدالله بن عمر رضی الله عنهما گفتند: ما هنگامی که نزد حاکمان خویش هستیم، سخنانی بر زبان می رانیم بر خلاف سخنانی که در غیاب آنها می گوئیم. عبدالله رضی الله عنه فرمود: «ما در دوران رسول الله صلی الله علیه وسلم این را نفاق می دانستیم».

[صحیح است] [به روایت بخاری]

از عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است که می گوید: عده ای نزد وی آمده و گفتند: ما نزد حاکمان مان می رویم و به آنها چیزهایی می گوئیم بر خلاف آنچه در غیاب شان می گوئیم؛ بنابراین ابن عمر رضی الله عنهما می گوید: ما در عهد رسول الله صلی الله علیه وسلم این رفتار را از مصادیق نفاق می دانستیم؛ چون سخن گفته و دروغ می گویند و در نصیحت و خیرخواهی خیانت می کنند؛ بنابراین بر کسانی که نزد حاکمان و وزیران و پادشاهان و رؤیسان می روند، واجب است مطابق واقعیت سخن بگویند.

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6980>

النّجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

